

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004318948128/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

Navn maa naturligvis ikke prostitueres ved at være Allemands Eien-
dom.»

»Men det var da ogsaa en gemeen Streg af den Student!»

»Ja, Conrad! det vil jeg dog ikke engang sige: han er jo egenlig ganske uskyldig deri. Nei, – Feilen er efter min Mening Regeringens; og den maa afhjælpes ved et bestemt Lovbud, dersom der overhovedet skal kunne udrettes Noget i denne Retning.»

– Denne Samtale indeholdt en ny Spore for mig; ja, Phantasien, som i den sidste Tid blot havde staaet for mig som en farlig Frister, kunde nu i enkelte Øieblikke forekomme mig helt naragtig. Det havde ikke denne Gang været mig muligt at sige Christian min oprigtige Mening; men da jeg næste Gang traf ham, overvandt jeg mig dog til at meddele ham min nærværende Stemning, og opfordrede ham ivrig til at tage sin Examen. Dette behagede ham eiensynlig slet ikke; men da jeg gjentagne Gange kom tilbage derpaa, lovede han mig dog tilsidst, at han virkelig vilde beslutte sig dertil.

Det gik nu en Tid lang jevnt fremad, saa at jeg efterhaanden erhvervede mig den Fornemmelse, at jeg var istand til at kue Phantasien, naar jeg vilde. Med Bevidstheden herom fulgte imidlertid efter den menneskelige Beskaffenhed ogsaa større Fordringer til mig selv, som det dog ikke altid lykkedes mig at fyldestgjøre, og som da forvandlede sig til ofte meget pinlige Bebrejdelser; saa at, medens jeg i Begyndelsen havde hilst ethvert lille Fremskridt næsten med Taknemlighed mod mig selv, forandrede dette sig nu meer og meer til en bitter Misfornøielse, hver Gang jeg greb mig i at staae stille eller gaae tilbage. For at styrke mig saa meget som muligt gjorde jeg hver Morgen mit Budget for Dagen, og om Aftenen holdt jeg derpaa Regnskab. Naar Facit da ikke slog til, kunde jeg blive høist fortvivlet; og min Dag kom saaledes efterhaanden til at bestaae af tre Dele: den første, hvori jeg ved godt Mod fattede Beslutninger, den anden, hvori jeg ikke udførte dem, og den tredie, hvori jeg bittert angrede, at jeg ikke havde udført dem; og denne tredie blev saa meget mere tyngende, som den havde den lange kommende Nat til sin Disposition. For end yderligere at klare mig mit Regnskab begyndte jeg nu desuden igjen